

Hærens Styrke afhænger af Kammerne, for saa vidt man har Mandstabs nok til at fylde dem, og Kammerne have vi beholdt, og af Mandstabs ville vi ogsaa have tilstrækkeligt til at udfylde dem med. For Øjeblikket staar det saaledes, at vi til at mobilisere vor Hær, baade Linien og Forskærningen, behøve 11—12 Mårgange. Det vil ses, at selv om vi skulle behøve at gaa et Par Mårgange op — hvor mange Mårgange er det væksteligst forud at beregne — idet det afhænger af den særlige Maade, hvorpaa Erstatningsmandstabet bruges i de første Mårgange paa Feltforbud for Decrementets Skyld — saa have vi Mandstabs nok til det. Saa mente det ærede Medlem, at det vilde paavirke Hærens mobile Feltudhøjtheds. Naturligvis faar man et ældre eller et mindre mobil Mandstabs, men hertil vil jeg bemærke, at vor Hær jo ikke skal begynde med at gøre overordentlig store og lange Marcher; efterhaanden lærer den det nok. Men, som sagt, der er spage Punkter i Hærloven, som ingen benægter; men det maa man sætte sig ud over, naar man overhovedet gaar ind paa Forslaget. Det ærede Medlem talte om det politiske Standpunkt, som jeg ikke skal berøre. Naar han talte om Forslignets Frugter i al Almindelighed, skal jeg heller ikke udtale mig herom, men det ærede Medlem nævnte Alderdomsforjærgelsesloven og særlig Hærloven som nogle af de bitre Frugter af Forslignet, og han sluttede med at sige, at han beklagede af Hensyn til Forsvarssagen, at dette Forslign var kommet i Stand om denne Hærlov. Det er det, som har foranlediget mig som Krigsminister til at udtale mig; thi jeg tror, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl her. Jeg vil paastaa over for enhver sagtyndig, at i dette Øjeblik, naar Hærloven bliver vedtagen, staar det danske Forsvarsvæsen — jeg indbefatter Marinen — paa en saadan Fod, som det ikke har staet i dette Aarhundrede. Jeg gad nok se nogen modbevise dette. Det er altsaa med Hensyn til Standpunktet i Øjeblikket. Nu mente det ærede Medlem med Hensyn til Forsvarssagen i Fremtiden, at den var uheldigt tillet; hvis vi fik denne Hærlov. Dertil vil jeg sige, at naar jeg ikke har været bange for at være med til at bringe store Ofte baade paa Finanslovsforslaget i Gaar og her paa Hærloven for at saa dette politiske Forslign, er det navnlig af Hensyn til Forsvarssagen. Det er min bestemte Overbevisning, at Forsvarssagen staar sig bedre ved Forslignet og ved den Forhandling, der kommer bagefter, end den staar sig ved, at her ikke blev sluttet Forslign. Det er min Anskuelse, og den vilde jeg gerne udtale.

Boffen: Jeg skal ikke være vidtløftig, det er egentlig kun en enkelt Tale, jeg skal vende mig imod. Jeg skal ikke forfølge forskellige Udtalelser, der ere faldne, og allermindst fordybe mig i Citater af faldne Udtalelser, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (N. Nielsen) var tilbøjelig til, og jeg skal over for det ærede Medlem fra Svangeland (Brandes) kun udtale, at efter hans Slutningsreplik vil jeg føle mig fritaget for at svare. Det er kun til det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgtreds (S. Scavenius), jeg gerne vilde sige nogle Ord. Det ærede Medlem har i dette Øjeblik hørt Lyst til at sige det, som vi kende fra det gamle Øventyr-om Kællingen, der disputerede med Manden; selv da hun var stukket ned under Vandet, rakte hun Fingrene op for at raabe: Klippe, Klippe. Saaledes staar det ærede Medlems Udtalelse for mig i dette Øjeblik, at det ærede Medlem havde Lyst til og Trang til at forkynde sin Tro paa, at det er Højre, der har sejret. Jeg vil til Være for det øvrige Højre antage, at den Opfattelse, som det ærede Medlem nu gjorde gældende, ikke er hans Meningsfællers, og jeg skal ganske fort gøre Medde. derfor. Hvorledes var det, det ærede Medlem udviklede den Stilling, han mener, at hans Meningsfæller i dette Øjeblik staa i? Han sagde saaledes, at paa Forsvarsvæsenets Omraade havde Generalerne opgivet Kampen, der var ingen Soldater mere og ingen til at føre dem, saa det nyttede ikke, at han stod alene tilbage som den sidste paa Skansen, han var da nødt til, ogsaa at opgive Været, og gaa med til noget, som han betragtede som fordærveligt. Saaledes lod hans Ord. Og ved Siden deraf, forkynder han, at han og hans Parti have sejret. Hvorfor? Fordi de mene, at have opretholdt Magtstillingen. Jeg stolte paa, eller rettere sagt, jeg tror, at den Udtalelse ikke falder sammen med hans øvrige Meningsfællers Mening; thi det vilde kun sige, at for dem stod Person over Sag, hvis det virkelig skulde lyde her i dette Øjeblik, at den Sag, man fra Højres Side i alt Fald har sagt, var en Livssag, den lod man falde for at opretholde Magten. Maa jeg sige til, at hvis jeg stod saa isoleret, i den politiske Verden, som det ærede Medlem gør nu, kunde ogsaa jeg have Lyst til at forkynde Verden, at jeg havde sejret. Jeg gør det ikke og har aldeles ingen Tilbøjelighed eller Lyst dertil; og dersom man vil rejse det Spørgsmaal, hvem der har sejret, lader jeg ganske rolig Historien domme. Den Politik, jeg har ført Ordet for i disse 3—4 Aar, har været en Politik, der har været bygget